

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de novembre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. M.A.F., formulava demanda contra les Dres. G.C.R., G.A.R. i la companyia d'assegurances Z., sol·licitant es dictés sentència per la qual es condemnés solidàriament als defenents a les partides reclamades en la demanda i amb imposició de les costes processals.

Les representacions processals de les defenents van formular, en data 27-11-2006, excepció dilatòria d'incompetència de jurisdicció.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Aute, de data 7-04-2008, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX: Que hem d'estimar l'excepció dilatòria d'incompetència de jurisdicció en relació a la demanda formulada per la Sra. M.A.F. contra les Sres. G.C.R., G.A.R. i la companyia d'assegurances Z., imposant ensems a l'agent les costes processals ocasionades pel present procediment, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador a acreditar el període d'execució de la present Resolució".

III.- La representació processal de la Sra. M.A.F. va interposar recurs contra l'Aute d'instància i, en data 8-07-2008, va articular escrit de conclusions, en virtut del qual i pels motius continguts en el mateix, demanava que es procedís a la revocació de la resolució

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

d'instància. Per el contrari, la representació processal de la Dra. G.C.R. i la Dra. G.A.R. i la representació processal de l'asseguradora Z. van presentar, en data 2-09-2008, escrit de contesta a les conclusions, segons els quals i pels arguments que es contenen en els mateixos demanaven la revocació de la resolució d'instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals la part recurrent fonamenta la prosperabilitat del seu recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, entén que la competència pertany als Tribunals andorrans perquè l'operació en la que va participar la Dra. G.C.R., i la resta d'actuacions des de la contractació de l'operació, van tenir lloc al Principat d'Andorra. Així puntualment se la va remetre a un altre centre, però tot es va practicar a Andorra. Afegeix que el fet que l'operació es va contractar a Andorra ho proven les respostes a les posicions de la Dra. G.C.R. i que la intervenció de la referida doctora no va ser solament mediatòria, sinó que va ajudar en la intervenció. En segon terme, manifesta que es va produir una submissió tàcita per part de la Dra. G.C.R. quan en el seu escrit, de data 21-01-2006, va demanar la suspensió dels autes fins que es cités a la codefenent. I, en darrer terme, defensa que la prova s'ha de valorar conjuntament. Així, si bé l'Aute entén que no s'ha provat que l'operació es concertés a Andorra i al consultori de la Dra. G.C.R., és a la part defenent a qui correspon provar els fets acreditatius de les seves pretensions, a la vegada que la Dra. G.C.R. es contradiu en les seves declaracions i consta que va visitar vuit vegades a la pacient i que es va pagar a través d'un xec lliurat per una entitat bancària andorrana i fou cobrat a Andorra.

II.- S'escau, en primer terme, analitzar el motiu referent a la submissió tàcita de les parts a la jurisdicció dels Tribunals andorrans. Aquesta Sala ja ha tingut ocasió de posar de manifest, en diferents resolucions (cfr. Aute de juliol Rotlle 36/07 "En primer terme, convé establir que pel que fa a la jurisdicció que, en dret andorrà, el criteri general és el domicili del demandat i que, conforme a jurisprudència d'aquesta

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Sala (vegeu Aute de 17-3-2005) en matèria contractual esdevé competent el tribunal del lloc on es va signar el contracte o on s'ha d'executar com a criteri subsidiari al fur ordinari del domicili quan existeix una relació intensa que connecta el fons del litigi amb el territori andorrà"...)) que el fur del domicili del defenent esdevé el fur general d'atribució de jurisdicció als òrgans judicials d'Andorra, però aquest cedeix quan existeix un fur específic (cfr. situació del bé immoble, lloc de producció de l'accident...) i quan les parts, de forma expressa o tàcita, es sotmeten a la jurisdicció dels òrgans judicials d'un determinat Estat. En el cas que ens ocupa, es sustenta que en l'escrit, de data 25-01-2006, en el qual es sol·licita la suspensió de les actuacions fins que s'emplaci adequadament a l'altra codefenent, la Dra. G.A.R., no es pot entendre com una actuació d'acceptació de la jurisdicció dels tribunals andorrans, sinó solament com una actuació tendent a que ambdues defenents tinguin ple i real coneixement de la demanda que s'adreça envers elles i d'aquí que, en data 27-11-2006, la representació processal de la Dra. G.C.R. i de l'asseguradora Z. va formular, sense contestar al fons del litigi, l'excepció de manca de jurisdicció. Des d'aquesta òptica, no es pot conceptuar com una manifestació de voluntat favorable a l'acceptació de la jurisdicció dels Tribunals andorrans la presentació d'un escrit, pel qual es demana la suspensió del curs dels autes fins que estigui degudament emplaçada una de les defenents. I, per tant, d'acord amb aquestes consideracions, el present motiu ha de ser rebutjat.

III.- Els restants motius del recurs s'adrecen a combatre la valoració de la prova efectuada pel jutjador d'instància, en el sentit que, a criteri de la recurrent, la contractació de l'operació, la intervenció de la Dra. G.C.R. i el pagament de l'operació van tenir lloc a Andorra i per això es justifica la competència dels tribunals andorrans.

Aquests motius no poden ésser acollits per aquesta Sala. En efecte, consta acreditat que, en data 2-02-2005, l'agent es va sotmetre a una intervenció quirúrgica a la Clínica Creu Blanca de Barcelona. Sosté la recurrent que aquesta intervenció de cirurgia estètica es va pactar a Andorra i que, puntualment, es va realitzar a Barcelona.

De la prova que es troba a les actuacions i, en concret de la documental (foli 436) i de la prova de confessió en judici de la part defenent, s'extreu que es va remetre a la Sra. M.A.F. per a una intervenció

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

quirúrgica a Barcelona i que aquesta cirurgia no restava coberta per la CASS. Així mateix, consta provat que l'actuació més rellevant es va practicar a Barcelona i va consistir en una operació de cirurgia estètica, realitzada per una cirurgiana estrangera i sense domicili a Andorra. El fet que els actes del preoperatori i el seguiment postoperatori es portés a terme a Andorra no desplaça l'element essencial de la contractació, que fou el contracte d'obra amb obligació de resultat, perfeccionat i executat a Barcelona, com ho revela el consentiment informat signat per la part agent (foli 262). També, en consonància, amb allò que es deriva de la prova practicada, esdevé adequat i coherent l'argumentari del tribunal a quo, en virtut del qual els actes preoperatoris i postoperatoris s'emmarquen en les coordenades de les prestacions sanitàries a les Valls d'Andorra, atès que s'orienten a facilitar una millor assistència i evitar desplaçaments innecessaris a pacients i clients.

D'aquests fets es desprèn que l'objecte principal de la prestació, la intervenció d'estètica, es va perfeccionar i efectuar a Barcelona, on la cirurgiana Dra. G.A.R., no andorrana i no resident a Andorra, va practicar l'operació. S'ha d'afegir que, encara que el xec es va lliurar a Andorra i per una entitat bancària andorrana, la qual cosa és perfectament comprensible, atès que l'agent residia a les Valls i tenia compte obert al Principat, i que les prestacions sanitàries preoperatories i postoperatories efectuades a les Valls d'Andorra són accessòries en relació a la prestació principal de la relació contractual d'obra i s'expliquen pel concret sistema sanitari andorrà i per assolir una major eficiència i assistència als pacients.

IV.- La desestimació del recurs no s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada, tota vegada que la necessitat de valorar la prova practicada per la Sala per a determinar si existeix o no la concurrència dels paràmetres per a atribuir la competència als tribunals andorrans justifica que no s'imposin les mateixes (arg. Novel·la 82, cap.X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. M.A.F. contra l'Aute de data 7-04-2008, dictat per l'Hble. Tribunal de Batlles, i confirmar la seva part decisòria. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-